

Fokus var rettet mod Ukraine ved søndagens store gudstjeneste: "Vores næste er den, der hjælper os ud af nød og lidelse"

Kristeligt Dagblad

Af: Jacob Weinkouff Hansen

06.03.22

Folkekirkens Nødhjælp indledte i går fejringen af sit 100 års jubilæum med en gudstjeneste i Vor Frue Kirke i København. Og selvom krigen i Ukraine fyldte meget, var der også plads til håb ved den storslåede fejring

"For hundrede år siden var Første Verdenskrig netop slut. Nu står vi her, og der er igen krig i Europa. Vi beder for, at de hundrede tusinder af Ukrainere, der flygter fra krig, må finde sikkerhed, og for, at de faldne soldater og civile må finde hvile hos dig."

Sådan indledte domprovst Anders Gadegaard sin kirkebøn ved Folkekirkens Nødhjælps jubilæumsgudstjeneste i Vor Frue Kirke i København søndag. Gudstjenesten markerede begyndelsen på fejringen af organisationens 100 års jubilæum.

*Vi må give plads for forfærdelsen, men håbe på, at der inde i mørket er et genskin af håb.
At der er glimt af et lys*

Peter Skov-Jakobsen

Biskop, Københavns Stift

Jubilæet falder sammen med, at medarbejdere fra Folkekirkens Nødhjælp i disse dage er aktive i det vestlige Ukraine. De uddeler alt fra mad og vand til babybleer og andre fornødenheder. Derfor fyldte netop krigen i Ukraine også meget ved gudstjenesten, hvor blandt andre Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Marie var til stede.

"Det er temmelig bevægende at stå her og fejre 100 års jubilæum for en organisation, der blev skabt ud af Første Verdenskrig, alt imens vi igen har krig i Europa. Det havde jeg bestemt ikke regnet med, og det er utrolig trist," sagde Birgitte Qvist-Sørensen, der er generalsekretær i Folkekirkens Nødhjælp, før gudstjenesten gik i gang.

Og det var ikke kun generalsekretæren, der valgte at fokusere på, hvordan man kunne hjælpe ukrainerne.

Da biskop Peter Skov-Jakobsen trådte op på prædikestolen foran de cirka 800 fremmødte, var krigen i Østeuropa også i fokus.

"Vi skal kunne høre de andres skrig og opdage deres nød. Vi skal lytte til skrigene fra de mennesker, der ikke aner, om bomberne falder om dem om lidt. Der skal siges noget og gøres noget. Kærlighed og barmhjertighed er fornødenheder i ethvert menneskes liv, og den barmhjertighed skal vi vise både for mennesker tæt på os, men også mennesker, som vi aldrig personligt vil lære at kende," sagde biskoppen, der dermed ikke var i tvivl om, hvem der er den næste, man som kristen skal elske.

"Vi lever i en teologisk tradition, hvor vi spørger os selv, hvem vores næste er. Egentlig synes jeg, at det er et besynderligt spørgsmål for mennesker, der lever med kristen tro i hjertet og forstanden. For lige siden lignelsen om den barmhjertige samaritaner har vi vidst, at vores medmenneske er den, der hjælper os ud af vores nød og lidelse."

Selvom den tragiske situation i Østeuropa tog en stor del af pladsen, var håbet også til stede.

"Vi må give plads for forfærdelsen, men håbe på, at der inde i mørket er et genskin af håb. At der er glimt af et lys," sagde biskoppen.

På trods af de dunkle skygger, der breder sig fra Ukraine, skinnede lyset også igennem, da Folkekirkens Nødhjælps nye jubilæumssang blev sunget. Den hedder "Du spørger mig om håbet" og er skrevet af Lisbeth Smedegaard Andersen.

"Og bedst som du tænker, der ingenting er, så vokser det, håbet, så vokser det dér," lød slutningen på flere vers, og på den måde blev der samtidig sat en streg under håbet om, at Folkekirkens Nødhjælp kan være med til at sikre en bedre fremtid for ukrainerne og andre nødlidende rundt om i verden.

Netop håbet understregede Folkekirkens Nødhjælps generalsekretær også i sin tale ved receptionen, der blev holdt efter gudstjenesten.

"Håbet står centralt i den bibelske fortælling og som en uendelighedsmotor for Folkekirkens Nødhjælps tro på, at der er en fremtid foran os, som er bedre end det, vi har i dag," lød det fra Birgitte Qvist-Sørensen.